

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2014 r.

Poz. 1088

USTAWA

z dnia 11 lipca 2014 r.

o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:
 - a) w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - b) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - c) w wybranych flotach,
 - d) przez rolników na własny użytek,
- 2) monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych

– w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje częściowego wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88).

²⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 17 grudnia 2013 r., pod numerem 2013/0689/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawę z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902.

- 4) paliwa ciekłe:
- a) benzyny silnikowe zawierające do 10,0% objętościowo biokomponentów lub do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457 i 900), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
 - b) olej napędowy zawierający do 7,0% objętościowo biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;”
- b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodami CN 2711 12 97 oraz 2711 13 97;
 - 7) sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00;”
- c) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
- „7a) skroplony gaz ziemny (LNG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00;”
- d) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „8) lekki olej opałowy – olej napędowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15 oraz ex 2710 20 17;
 - 9) ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 20 31 oraz 2710 20 35;”
- e) pkt 18 i 19 otrzymują brzmienie:
- „18) stacja paliwowa – zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających;
 - 19) stacja zakładowa – zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych;”
- f) pkt 23 otrzymuje brzmienie:
- „23) wybrana flota – grupę co najmniej 4 pojazdów, w tym ciągników rolniczych, lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupę lokomotyw lub statków żeglugi śródlądowej, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będącą własnością lub użytkowaną przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;”
- g) w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25–38 w brzmieniu:
- „25) inne paliwa odnawialne – paliwa odnawialne inne niż biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 26) statek żeglugi śródlądowej – statek, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludzie śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458), jeżeli nie znajduje się na wodach morskich, z wyłączeniem rekreacyjnej jednostki pływającej;
 - 27) rekreacyjna jednostka pływająca – jednostkę pływającą każdego typu przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej w sposób określony w mających do niej zastosowanie normach zharmonizowanych, niezależnie od rodzaju jej napędu, jeżeli nie znajduje się na wodach morskich;
 - 28) Narodowy Cel Redukcyjny – minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii;

- 29) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny:
- a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne na tym terytorium,
 - b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁵⁾), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁶⁾), po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;
- 30) import – import w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752);
- 31) nabycie wewnątrzwspólnotowe – nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 30;
- 32) cykl życia paliw lub energii – okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego paliwa lub energii elektrycznej, uwzględniający w szczególności uprawę lub wydobycie surowców, transport, wytwarzanie, przetwarzanie, aż do zużycia tego paliwa w transporcie lub energii elektrycznej w pojazdach samochodowych;
- 33) gazy cieplarniane – dwutlenek węgla, podtlenek azotu oraz metan;
- 34) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw – wprowadzenie do powietrza gazów cieplarnianych, wynikające z cyklu życia paliw, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
- 35) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia energii – wprowadzenie do powietrza gazów cieplarnianych, wynikające z cyklu życia energii, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
- 36) emisja gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii – iloraz całkowitej masy emisji gazów cieplarnianych wprowadzonych do powietrza w cyklu życia paliw lub energii, przeliczonej na dwutlenek węgla, oraz całkowitej wartości opałowej paliwa lub wartości energetycznej dostarczonej energii, wyrażony jako $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$;
- 37) dodatki metaliczne – dodatki do paliw ciekłych produkowane na bazie manganu, w tym trikarbonylek (metylocyklopentadieno) manganowy;
- 38) dystrybutor – odmierzacz paliw będący instalacją pomiarową, przeznaczony do tankowania paliw na stacjach paliwowych i zakładowych.”;
- 3) w art. 3:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.”,
 - b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) skroplonego gazu ziemnego (LNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tego paliwa, a także doświadczeń w jego stosowaniu;

6) innych paliw odnawialnych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu.”,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900 i 942.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970.

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Paliwa wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone na stacjach zakładowych, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.”;

4) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
- 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
- 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych – mając na względzie ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw, odpowiadających takim wymaganiom, na eksploatację pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) innych paliw odnawialnych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 6.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Zabrania się wprowadzania do obrotu skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5.”;

6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może wezwać właściciela lub użytkownika wybranej floty do uzupełnienia zgłoszenia w terminie nie krótszym niż 7 dni.

2b. Termin, o którym mowa w ust. 2 w zdaniu drugim, biegnie od dnia otrzymania uzupełnienia zgłoszenia.”;

7) w art. 9a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych.”;

b) uchyla się ust. 4;

8) po art. 9a dodaje się art. 9b–9d w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego są obowiązani także wprowadzać do obrotu na tych stacjach benzyny silnikowe o zawartości:

- 1) tlenu – wynoszącej do 2,7% masy;
- 2) bioetanolu – wynoszącej do 5,0% objętościowo, lub eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego – wynoszącej do 15,0% objętościowo.

2. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego należy oznakować:

- 1) w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju paliwa ciekłego i maksymalnych udziałów objętościowych tego biokomponentu zawartego w paliwie, wyrażonych w procentach;
- 2) umieszczając na nich informacje dotyczące konieczności upewnienia się przez konsumenta, czy paliwa te mogą być stosowane w używanym przez niego silniku.

3. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 2, dotyczy także dystrybutorów używanych na stacjach zakładowych.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając konieczność rozróżnienia rodzajów paliw oraz interes konsumentów.

Art. 9c. 1. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do paliw ciekłych zawierających dodatki metaliczne należy oznakować, umieszczając na nich widoczną i czytelną informację o następującej treści: „Zawiera dodatki metaliczne”.

2. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także dystrybutorów używanych na stacjach zakładowych.

Art. 9d. 1. Kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 1–3 oraz art. 9c, przeprowadza Inspekcja Handlowa.

2. Do kontroli wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 1–3 oraz art. 9c, oraz do postępowania pokontrolnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.”;

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. W działalności badawczej prowadzonej przez jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615, z późn. zm.⁷⁾), dopuszcza się stosowanie biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 i 6 oraz art. 4 ust. 2.”;

10) w art. 12:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenie wykazów:

- a) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania oraz magazynowania paliw,
- b) stacji paliwowych oraz stacji zakładowych,
- c) hurtowni paliw

– sporządzanych w szczególności na podstawie danych z kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową.”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG);”;

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) sporządzanie planu kontroli jakości paliw;”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy sporządzaniu wykazów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Zarządzający może wziąć pod uwagę dane udostępniane przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego.”;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092, z 2013 r. poz. 675 oraz z 2014 r. poz. 379 i 423.

11) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.”;

12) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.”;

13) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 17 lub w art. 18 ust. 2, inspektor sporządza protokół pobrania próbek paliw.”;

14) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Inspektor lub upoważniony pracownik Inspekcji Handlowej niezwłocznie przekazują upoważnionemu pracownikowi akredytowanego laboratorium pobrane próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę przeznaczają się do badań.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) i próbek kontrolnych w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

4. Badania pobranych próbek paliw i próbek kontrolnych przeprowadza się w akredytowanym laboratorium. Badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) i próbek kontrolnych mogą być przeprowadzane także w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na pisemny wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 7 dni od dnia przedstawienia kontrolowanemu protokołu kontroli do podpisania.

7. W przypadku gdy przeprowadzone badania próbki sprężonego gazu ziemnego (CNG) wykazały, że paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4, badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu.

8. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.”;

15) w art. 24 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej po uprzednim wezwaniu go do złożenia tej zaliczki.”;

16) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Zarządzającego, przeprowadzają badania:

- 1) próbek pobranych do badań – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 2) próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 3) pozostałych próbek kontrolnych – na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.”;

17) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.”;

18) w art. 27 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne sprężonego gazu ziemnego (CNG) niepoddane badaniom podlegają, na wniosek Zarządzającego, komisijnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.”;

19) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu roczny raport zawierający analizę wyników kontroli jakości paliw oraz informacje o przebiegu kontroli i innych podejmowanych działaniach, zgodnie z programem kontroli sporządzonym na podstawie planu kontroli jakości paliw.”;

20) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych oraz gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) i skroplonego gazu ziemnego (LNG).”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) lekkim oleju opałowym, na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28;”;

21) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Zasady monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych

Art. 30b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, do dnia 31 grudnia 2020 r. włącznie, zapewnić minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii sprzedawanych lub zbywanych w innej formie, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącą 6%.

2. Wartość ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie wskaźników emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw lub energii i wartości energetycznych tych paliw lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30h, w stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.

Art. 30c. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany niezwłocznie poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, o adresie do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o osobie upoważnionej do reprezentowania tego podmiotu, w szczególności do odbioru upoważnienia, o którym mowa w art. 30f ust. 2.

Art. 30d. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny mogą wspólnie realizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1) nazwę, adres i adres do doręczeń oraz siedzibę podmiotów, o których mowa w ust. 1;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmioty, o których mowa w ust. 1;
- 4) podmiot obowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, każdy z podmiotów dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) decyduję się na wspólną realizację obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.), z następującymi przedsiębiorcami: ...;
- 3) znane mi są warunki określone w art. 30b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

6. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które wspólnie realizują obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1, składają wspólne sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1. Do przekazywania sprawozdania rocznego jest obowiązany podmiot wskazany w informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4.

Art. 30e. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, może przyjąć obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1) nazwę, adres i adres do doręczeń oraz siedzibę przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.);
- 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.).”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 30f. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Redukcyjny albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz wskazanie stanowiska służbowego pracownika organu kontroli uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny:

- 1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw, o której mowa w art. 30b ust. 1;
- 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wartością obliczoną zgodnie z art. 30b ust. 2.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który w szczególności zawiera wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny do usunięcia uchybień określonych w protokole w terminie nie krótszym niż 7 dni licząc od dnia otrzymania wezwania.

Art. 30g. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów i sporządzone według kodów CN, sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz skroplonego gazu ziemnego (LNG) importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki corocznie sporządza i przedstawia Radzie Ministrów, na podstawie sprawozdań rocznych złożonych stosownie do art. 30i ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, zbiorczy raport roczny dla Komisji Europejskiej, dotyczący ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku sprawozdawczym.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej raport, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres raportu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając sprawozdawczość dotyczącą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, a także konieczność zapewnienia kompletności danych dotyczących tej emisji.

Art. 30h. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, po wydaniu przez Komisję Europejską regulacji określonych w art. 7a ust. 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 350 z 28.12.1998, str. 58, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182, z późn. zm.):

- 1) metodykę obliczania emisji gazów cieplarnianych, w przeliczeniu na jednostkę energii z paliw innych niż biopaliwa ciekłe oraz z energii elektrycznej przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny,
- 2) wskaźniki emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw oraz energii,
- 3) emisję gazów cieplarnianych, w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.,
- 4) wartość opałową dla poszczególnych paliw oraz wartość energetyczną energii elektrycznej

– uwzględniając metodykę dotyczącą obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej oraz stan wiedzy technicznej.

Art. 30i. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, zwanego dalej „sprawozdaniem rocznym”, sporządzanego na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

2. Sprawozdanie roczne może być sporządzone w postaci elektronicznej i przesłane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane i wzór sprawozdania rocznego oraz może określić w tym rozporządzeniu rodzaje innych dokumentów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając sprawozdawczość dotyczącą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, a także konieczność zapewnienia kompletności danych dotyczących tej emisji.”;

22) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG) lub lekki olej opałowy niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

23) uchyla się art. 31a;

24) w art. 33 uchyla się ust. 3, 5 i 6;

25) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Kary pieniężne

Art. 35a. Karze pieniężnej podlega:

- 1) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który magazynuje to biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób określony w art. 8 ust. 1 pkt 3;
- 2) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który zaopatruje tę flotę w to biopaliwo z dystrybutora nieoznakowanego w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 4;
- 3) właściciel lub użytkownik wybranej floty, który nie wykonuje obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- 4) przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a;

- 5) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 9b ust. 1;
- 6) przedsiębiorca, który nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej w sposób określony w art. 9b ust. 2 lub w art. 9c;
- 7) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;
- 8) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie przekazał w terminie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane.

Art. 35b. 1. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, przez podmioty realizujące wspólnie ten obowiązek, karze pieniężnej podlega ten z podmiotów, który nie zrealizował tego obowiązku.

2. W przypadku nieprzekazania sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1, karze pieniężnej podlega podmiot wskazany zgodnie z art. 30d ust. 3 pkt 4.

Art. 35c. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1–4, 6 i 8, wynosi 5000 zł.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 5, wynosi 10% przychodu uzyskanego z wprowadzonych do obrotu na tej stacji benzyn silnikowych w okresie 30 dni przed dniem rozpoczęcia kontroli.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 7, oblicza się według wzoru:

$$K = S \times O \times W,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych [zł],

S – średnią cenę uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych notowaną na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym ostatni dzień roku, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ten dzień, wyrażoną w złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}],

O – wartość niezrealizowanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku,

W – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną sprzedanych, zbytych w innej formie lub zużytych na potrzeby własne paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Art. 35d. 1. Karę pieniężną wymierza:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1–6, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli,
- 2) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 7 i 8, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

– w drodze decyzji.

2. W przypadku łącznego niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 2 i art. 9c, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wymierzyć łączną karę pieniężną w wysokości od 5000 zł do 15 000 zł.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia dotychczasową działalność w tym zakresie podmiotu dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw ciekłych wydanych na stacji zakładowej w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Art. 35e. 1. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a stanowią dochód budżetu państwa.

2. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

Art. 2. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457 i 900) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 11 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4,”;

2) w art. 28b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy surowce rolnicze są uprawiane na użytkach rolnych położonych na obszarach ujętych w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6, na których może być osiągnięty niższy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczonych do wytworzenia biokomponentów, od poziomu emisji dla upraw określonego w załączniku do ustawy, dopuszcza się stosowanie wartości standardowych ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku do ustawy dla biokomponentów wytworzonych z tych surowców rolnych.”;

3) w art. 30:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Producenci są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:

- a) wytworzonych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- b) wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach,
- c) wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
- d) biopaliw ciekłych przeznaczonych do zastosowania w wybranych flotach, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- e) biopaliw ciekłych zużytych na potrzeby własne;

2) kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, z wyszczególnieniem zagregowanych kosztów:

- a) zakupu biokomponentów,
- b) zakupu surowców innych niż biokomponenty, użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- c) przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- d) pozostałych.”;

b) uchyla się ust. 2c i 5;

4) w art. 30a w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) surowców rolniczych pozyskiwanych z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub

2) biomasy pozyskanej na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub”;

5) w art. 30b:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane wyszczególnić biokomponenty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju, podając w odniesieniu do nich dodatkowo:

- 1) ilości i rodzaje biokomponentów, w tym podwójnie zaliczanych do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;
- 2) poziom emisji gazów cieplarnianych dla każdego rodzaju biokomponentu wyrażony w gCO_{2eq}/MJ;
- 3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla danego rodzaju biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, datę zawarcia tej umowy.”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oryginały wystawionych świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;

6) uchyla się art. 31c;

7) w art. 33 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wprowadza do obrotu lub wykorzystuje do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych biokomponenty niespełniające wymagań jakościowych,”

b) pkt 8e otrzymuje brzmienie:

„8e) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, wystawił świadectwo, w którym ilość biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych sprzedanych lub zbytych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne, które mają być zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, jest większa niż ilość wskazana w poświadczeniach lub w dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, będących w posiadaniu tego podmiotu,”;

8) uchyla się art. 39.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 457) w art. 1:

1) w pkt 15 w lit. a w art. 22 w ust. 2a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wniosek zawiera w szczególności informacje o rodzaju biokomponentu przewidzianego do wprowadzenia do obrotu lub wykorzystania przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz nazwę surowców, z których biokomponent jest wytwarzany.”;

2) w pkt 16:

a) w lit. a w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku co najmniej minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym.”

b) w lit. c w art. 23:

– polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie:

„po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:”

- ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Udział biokomponentów wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego oraz materiału lignocelulozowego, liczony według wartości opałowej, uznaje się za dwukrotnie wyższy w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”,

- po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. W przypadku podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, który realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, sprzedaje, zbywa w innej formie lub zużywa na potrzeby własne benzyny silnikowe, minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, może być liczony w sposób określony w ust. 4, pod warunkiem, że nie mniej niż 60% biokomponentów zawartych w tych benzynach silnikowych zostało wytworzonych w sposób określony w ust. 4.”;

3) w pkt 18:

- a) w art. 28e w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprzedaży lub zbycia w innej formie biokomponentów lub, w przypadku wytwórców, przeznaczenia biokomponentów do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych”;

- b) w art. 28i ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, polega na ustaleniu, czy ilość biokomponentów wskazana w świadectwie odpowiada ilości biokomponentów wskazanej w poświadczeniach lub dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, posiadanych przez podmiot wystawiający świadectwo, oraz czy te poświadczenia lub dokumenty są wiarygodne.”,

- c) w art. 28o w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) złożył oświadczenia, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 6 lub ust. 5 pkt 1 lub 2, niezgodne ze stanem faktycznym;”;

- d) w art. 28u w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) złożyła oświadczenia, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 6 lub ust. 5 pkt 1 lub 2, niezgodne ze stanem faktycznym;”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Do dnia 31 grudnia 2016 r. jednostka certyfikująca może wykonywać działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie pisemnej zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji podmiotu, który nie posiada wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji.

2. Wniosek o wpis do rejestru jednostek certyfikujących złożony przez jednostkę certyfikującą, o której mowa w ust. 1, zawiera dane i oświadczenie, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 1, 2, 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz:

- 1) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) nazwę uznanego systemu certyfikacji, na stosowanie którego jednostka certyfikująca uzyskała zgodę podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

3. Wpisowi do rejestru jednostek certyfikujących podlegają dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w art. 28r ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1, 2 i 2a ustawy wymienionej w art. 1, oraz zbiorczych raportów kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 4 tej ustawy, składanych za ostatni kwartał 2014 r. oraz za kwartał poprzedzający ten kwartał, stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Sprawozdania, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za pierwszy kwartał 2015 r.”;

7) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Dokumenty uprawniające podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie: wytwarzania biokomponentów, przetwarzania biomasy, zakupu, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biomasy lub biokomponentów, do stosowania uznanego systemu certyfikacji, wydane przed dniem 1 października 2014 r. przez podmiot posiadający zgodę na stosowanie uznanego systemu certyfikacji, zachowują ważność do upływu terminu na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do 30 września 2015 r.”;

8) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Certyfikaty jakości wydane przed dniem 1 stycznia 2015 r. zachowują ważność do upływu terminu na jaki zostały wydane.”;

9) w art. 13 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) art. 1 pkt 14 oraz pkt 18 w zakresie dodawanych art. 28d, art. 28e i art. 28k–28y ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 5a i art. 11a, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r.;

2) art. 1 pkt 2 lit. m, pkt 15–17, pkt 18 w zakresie dodawanych art. 28a, art. 28i i art. 28j ustawy wymienionej w art. 1, pkt 19 oraz art. 11b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.”.

Art. 4. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 9b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 5. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h tej ustawy.

Art. 6. Informacje, o których mowa w art. 30d ust. 2 i art. 30e ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się po raz pierwszy po dniu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h tej ustawy.

Art. 7. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 30g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h tej ustawy.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 2 pkt 2–8 oraz art. 3 pkt 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

2) art. 3:

a) pkt 3 lit. a, c i d oraz pkt 4, 7 i 9, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r.,

b) pkt 1, 2 i 3 lit. b oraz 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*